

Històries que creixen amb tu

Richard Dream i la maledicció del búfal blanc

J. R. Barat

Leonardo Flores (il·lustrador)

Narrativa +8

Richard Dream és un robot xicotet que ha sigut dissenyat per a col·laborar en el rodatge de la pel·lícula *La maledicció del búfal blanc*, de la productora cinematogràfica Metrik Golin Player. Inesperadament, l'actriu principal (Josephine Sardine) és segrestada i el rodatge de la pel·lícula queda paralitzat. L'actor protagonista, el valent i atractiu Max Ohmenys, està secretament enamorat de Josephine i decideix anar a buscar-la amb el primer jeep que troba a mà. Per casualitat, el nostre robot, Richard Dream, es troba a la part del darrere del jeep i, sense saber com ni per què, acaba unint-se a la missió de rescat de l'actriu. Les aventures que viuran Max Ohmenys i Richard Dream estan plenes de situacions divertides, personatges esbojarrats, anècdotes inesperades i peripècies carregades d'acció trepidant i moltíssim humor.

Característiques

Mesures: 14 x 21 cm

Pàgines: 138

Matèria: YFC: Relats d'aventures (infantil/juvenil)

Llengua: Valencià

ISBN: 979-13-87951-33-7

PVP: 12 €

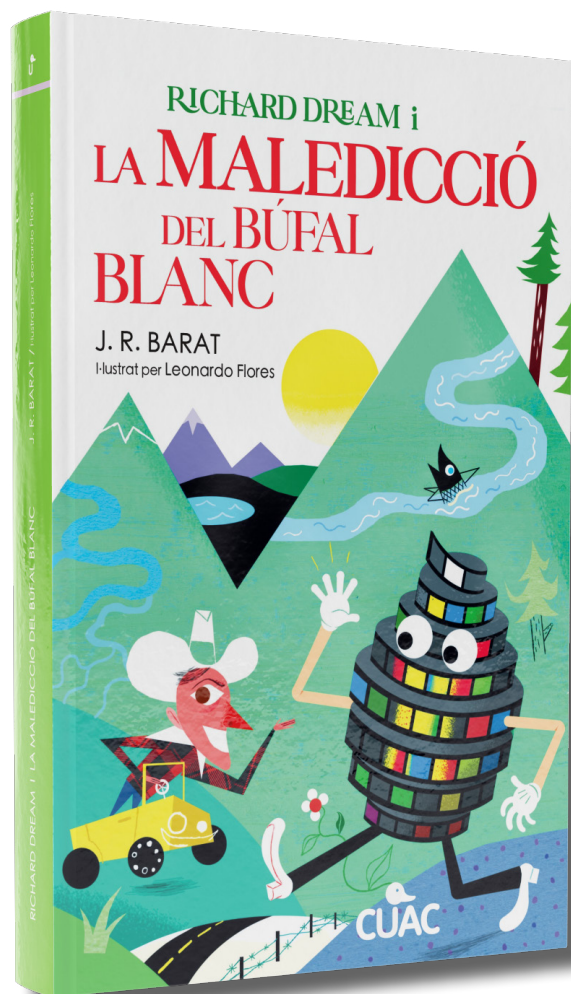
9 791387 951337

Veure més

Coneix els autors

J. R. BARAT (València, 1959) és llicenciat en Filologia Clàssica i Hispànica i catedràtic de Llengua castellana i Literatura. Escriu històries per a adults i nins, amb un gran focus en l'educació, com a *Lindaluna* y *el bosque encantado* (2021) o *El Equipo Palo y el gato escarlata* (2025).

LEONARDO FLORES (Buenos Aires, 1974) il·lustra llibres, revistes i diaris, a més de treballar en publicitat i en el disseny de concept i storyboards per a cinema i televisió. Ha col·laborat amb La Nación, Clarín, Nesquik, Heineken, Stephen King o *Lo imposible* (2012), entre d'altres.

Històries que creixen amb tu

***Richard Dream
i la maledicció
del búfal blanc***

J. R. Barat

Leonardo Flores (il·lustrador)

—Tinc una idea —diu Max—. Espereu-me ací. Seguiré jo només un poc per a veure...

—Ni ho penses! —crida ella—. **NO VULL QUE ENS SEPAREM!** Si hem de morir, morirem junts!

—D'acord, però avancem un parell de minuts més... Este túnel ha de tindre algun sentit...

I, sense esperar resposta, Max reprén la marxa. La llum del mòbil ens precedeix, com el fanalet d'un miner en les profunditats de la terra. L'aire cada vegada està més enrarit. Em fa pensar que la muntanya se'ns pot caure damunt en qualsevol moment. Crec que mai no ho he passat pitjor.

—Ací hi ha alguna cosa —diu Max.

—Bona o roïna? —pregunta Josephine.

—El passadís es fa més ample i més alt.

En efecte, de sobte aquell passadís és ara un poc més gran i els tres poden, fins i tot, posar-se dempeus.